

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

NAGRODA (kategoria: szkoła średnia)

Pieśń gwiazd

Gdy z mojego czoła scałujesz wszystkie sny
Otworzę oczy młoda jak wczoraj
Jeszcze raz ucieszę się kwiatami
Poblądłymi od pieścizot promieni słońca

Zanim wypłowieje szarych majaków cień
Oswójmy wspomnienie pierwszej nocy
Przyobleczmy je w pieśń uśpionych gwiazd
Którą dostaliśmy od dobrego Boga

Brzeg morza całuje szafirowa woda
Pień drzewa tuli szmaragdowy mech
Na złotym zbożu kładzie się rosa
Śpią oblubieńcy z konwaliami we włosach

Aleksandra Woch, lat 17

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

NAGRODA ([kategoria: szkoła podstawowa](#))

Ziemia czy Mars?

Wyruszam na Marsa
jutro, za tydzień,
za rok...
Astronauci są dziś
pilnie poszukiwani.
Na czerwonej planecie
zdobędę niezbędny dystans,
większy niż dwa metry.
Z kosmosu zobaczę
małą kropkę wielkiego kraju,
niebieską plamkę oceanu.
Człowieka nie dostrzegę.
Spacery międzygwiazdne
zajmą mi więcej
niż lata świetlne.
Pustka we wszechświecie
stanie się dla mnie nieznośna.
Wtedy wrócę do domu,
na Ziemię...

Piotr Konieczny, 12 lat

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła średnia)

***

tłumna samotność serca
muskająca niczym skrzydło motyla
bieg za prawdą i miłością

rozkwitanie jak wiśnie końcem marca
aby po krótkim czasie opaść ze zmęczeniem
próbuję jak Montaigne lecz upadam jak Ikar

i choć pragnę być Hestią bliżej mi do Persefony
a w umierającym sercu tli się jedyne kilka iskierek
jednak życie trwa dopóki jest nadzieja
że ponownie rozkwitnę

niby Herkules pokonam wielogłowe potwory
i jak feniks będę nieustannie się odradzać
zanim znów upadnę
przez prometejską miłość

Justyna Sere dyn, 16 lat

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła średnia)

Do Norwida

Tylko tym stronom powierzyć możesz,
co w głębi ciebie wyrasta.
Tylko w nie wpisać zdołasz,
cierpienie
i łez słony smak.

Tylko tym stronom powierzyć możesz,
blizny na twojej duszy.
Nie chcesz być jak
Adam Kraft,
Luís Vaz de Camões,
czy inny zapomniany.

Bo pewnego dnia wszystko minie,
twoje słowa płonąć będą,
by ustąpić miejsca innym.

Ty jednak odrodzisz się z popiołu,
niczym feniks,
i "w szpitalu z trosk nie umrzesz - smutno!".

Klaudia Eciak, lat 16

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła średnia)

Moje oczy

szeroko otwarte na świat,
trud życia codziennego,
kamienie rzucone pod nogi
i zwykłą, ludzką nienawiść.

Moimi oczami

chcę dostrzec, człowieka w człowieku,
chcę widzieć, pomoc w wyciągniętej dłoni,
chcę znaleźć, prawdę w wypowiedzianym słowie,
chcę dotknąć, szczęścia w każdym promyku słońca
chcę podać rękę, nadziei mieszkającej za rogiem.

Tymczasem ...

Moim oczom

kłania się ból, towarzysz zranionej i chorej duszy,
podaje rękę zło, zawiść i niesprawiedliwość,
próbuję się przypodobać, pogarda, ubrana w piękne wersy,
nawiany przez wiatr piach, zasłania czysty, idealny, wyśniony świat.

Teraz już wiem, dlaczego moje oczy bolą ...

Jakub Flejmer, lat 16

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła średnia)

Ostatni akt

Wertuję księgi tak bezcelowo
by grecki patos zobaczyć z bliska
i choć daleko jest mi do Hestii
w zamierzonym sercu ogień wciąż błyska

oglądam rzeźby spod ręki mistrza
patrzac na ciała co jak ofiary
Meduzy stoją w niepewnym kroku
chcąc się wyłamać spod węża czaru

siedzę w pokoju szczelnie zamkniętym
by jak Minotaur cierpieć katusze
a wyzwolenie widzę w chaosie
który przychodzi wraz z Tezeuszem

niech mnie urzeknie dusza Ateny
i Afrodyty lok zawinięty
choć marzą mi się szczyty Olimpu
muszę jak Odys dosiąść okręty

a wraz z zamknięciem pożółkłej księgi
cały teatrzyk grecki zanika
bo choć rozmyślałam o cudach bogiń
pisane jest mi spłonąć jak Ikar

Alicja Reszczyńska, 16 lat

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła podstawowa)

Trudne pytanie

Białym puchem świat spowity,
Skrywa wszystkie swe problemy,
Morza śmieci, brud ulicy,
krzyki dzieci, nieme memy.
Czaty, posty, snapy, gify -
zastąpiły gesty, śmiechy, rozmowy.
Kiedy w końcu przyjdzie odwilż?

Nina Chaber, 12lat

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła podstawowa)

Czas

Czas nasz jest światem.
Jest w każdym drzewie, w każdej róży.
Jest pięknym kwiatem.
Kwiatem, który nie przestaje piąć się ku górze.

Czas nasz jest człowiekiem.
Jest piękną kobietą, która jest wiecznie młoda.
Taką nigdy nieprzejmującą się wiekiem.
Osobą o cerze przejrzystej niczym woda

Czas nasz jest jak schody.
Takie nieposiadające końca.
Potrafiące wyrządzić szkody.
Schody, na których nie widać już słońca.

Każdy więc próbuje owy czas zatrzymać.
Każdy chce przez tarczę zegara pomknąć.
Czas, którego brakuje, w kieszeni trzymać
By nigdy o wskazówki nie móc się potknąć.

Weronika Sierocka, lat 13

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

WYRÓŻNIENIE (kategoria: szkoła podstawowa)

Czy warto było...?

Trudne zdarzenia w polskiej historii,
wylane morza Polaków krwi,
za wolność naszą i wolność waszą,
Przodkowie nasi na wroga szli.

Gdy palić Krzyżak, Tatar czy Rusin
słomiane dachy nad Wisłą chciał,
kto żyw za oręż chwycił i ruszał,
by bronić tego, co ojciec dał.

Gdy Niemiec polską bezczęścił ziemię,
swój język narzucał i wiarę,
za lepsze miał swoje germańskie plemię,
goryczy przelał już czarę.

Pradziad pochylił się nad kołyską,
znak krzyża skreślił nad dziecięciem swym,
po twarzy łza mu spłynęła srebrzysta:
“Chcę, abyś Synu, w wolnym kraju żył”.

Nie wrócił Pradziad do swojej chaty,
lecz poległ w gaju za wioską.
Maleńki synek nie poznał taty,
co zginął za wolną Polskę.

Dziś w nocy, we śnie, Pradziadek miły
jedno mi zadał pytanie:
“Jak Ci się żyje w tym wolnym kraju,
powiesz mi szczerze, Kochanie?”

Dobrze, że budzik szybko zadzwonił,
cóż miałam odrzec Przodkowi?
Że, chociaż nie ma tu władzy Niemców
to nie wiem, czy ludzie są wolni?

Turniej jednego wiersza „Nie pisz do szuflady” 2021 r.

Czy mamy tutaj prawo myślenia,
mówienia dziś co czujemy?
Wyboru wiary, miłości, radia,
którego MY słuchać chcemy?

To nasze życie, nasze sumienie,
to nasze ciała i wiara!
Cena wolności jest niezmierna,
od naszej wolności WARA!

Maria Bartoszek, lat 14